

Varsa József Hamis Keresztlevele

A-3724
1944

KIVONAT

A PESTI EVANGÉLIKUS EGYHÁZ DEÁK TÉRI LELKÉSZI KÖRÉNEK LELKÉSZI HIVATALA
(1720/1813. R. E. TERÜL. 66. 53)

egyház keresztelési anyakönyvéből.

Kötet: III. Szekción: — Lap: 13.

Ezer *nyolcvannégy* éven (1890)

Száma az anyakönyvekben	Éve és napja	A megkereszteltnek		Szülék neve, vallása és állapota	Lakhely a ház számával	Keresztatyák és anyák neve, állapota	Keresztelő lelkész neve	Jegyzetek
		neve	neme					
139.	1890 július 8. és 26.	Géza István	fi	Vagner Andor ág. hitv. evang. fűszerkereskedő és neje Stettberger Margit rom. kath.	Budapest VIII. Főherceg Sándor tér 4.	Dr. Fábry István és neje Discher Augusta	Horváth Sándor	

Hogy ezen kivonat az anyakönyvi eredeti cikkel szóról-szóra megegyez, azt ezennel saját nevem aláírásával s az egyház pecsétjével bizonyítom.

Budapest 1944-ik év december hó 4-n.

Falussy János
apl. lelkész.

KIVONAT

A PESTI EVANGÉLIKUS EGYHÁZ DEÁK TÉRI LELKÉSZI KÖRÉNEK LELKÉSZI HIVATALA egyház keresztelési anyakönyvéből

A születés és a keresztelés éve és napja: 1890. július 8. és 26.

A megkereszteltnek neve: Géza István

Neme: fi

Ágybólisága: törvényes

Szülék neve, vallása és állapota: Vagner Andor ág. Hitv. Evang. Fűszerkereskedő és neje Stettberger Margit rom. kath.

Lakhely a ház számával: Budapest, VIII. Főherceg Sándor tér 4.

Keresztatyák és anyák neve, állapota: Dr. Fábry István és neje, szül Discher Augusta.

Keresztelő lelkész neve: Horváth Sándor

Hogy ezen kivonat az anyakönyvi eredeti cikkel szóról-szóra megegyez, azt ezennel saját nevem aláírásával s az egyház pecsétjével bizonyítom.

Budapest, 1944-ik év december hó 4-n.

Még 1944 nyarán rábeszéltek apámat, hogy térjünk ki. Az evangélikus egyháznál tudtak venni hamis papírokat, születési bizonyítványt. Ennek alapján lehetett bejelentkezni. Apám Vagner Géza István volt, anyja neve Stettberger Margit, én Veronika. A történethez tartozik, hogy a hamis papírokért nem fogadtak el pénzt, hanem tárgyakat kértek. Én főleg azokra emlékszem, amelyek engem érintettek, nevezetesen egy gramofon, amit a tizedik születésnapomra kaptam négy angol Linguaphon lemezzel és a biciklim. Apám holmija közül csak az írógépre emlékszem. Így aztán

1944-ben az egész család áttért a Deák téri evangélikus templomban. Anyám úgy fogta fel, hogy ez egy életmentő gesztus, ki törődik vele. Ő egy olyan magyar, aki zsidó. Különben volt svájci menlevelünk, volt spanyol is, svéd is, és folyamatban volt egy vatikáni menlevél is. De egyiket sem használtuk.

1944 novemberében lett egy lakáskulcsunk. Ez pedig úgy lett, hogy Dezső bácsi egyik fiának a keresztény felesége, Sáríka rokona volt egy vezérezredesi rangban lévő katonaeorvosnak, nádai Nádai Lajosnak. A vezérezredesi felesége Sáríka nagynénje volt. A vezérezredesi urat a hadsereggel vitték nyugatra, és vele ment a felesége. Nádai néodaadta a lakása kulcsát az unokahúgának, Sáríkáknak, aki pedig odaadta nekünk. Egy nagy úri lakás volt a Királyi Pál utca 5--7-ben, az első emeleten. A továbbiakat ott vészeltük át. Akkor már megvoltak a papírjaink, mi voltunk az evangélikus Vágner család, aki Gyöngyösről menekült. Azért döntöttek a szüleim így, mert akkor Gyöngyösön már oroszok voltak, másrészt az volt az egyetlen vidéki város, amit ismertem. Nekem nem vettek papírt, de szerepeltem az ő papírjaikon. A nevem maradt Veronika, mert látták ugyan, hogy megbízható vagyok, de ha valaki elkiáltaná magát, és felkapnám a fejem, az lebukás lenne. Volt egy elképesztő véletlen. Amikor odaköltöztünk, kiderült, hogy nádai Nádai Lajosné leánykori neve Wagner Mária. Csak ő dupla vével írta. A papírjaink szerint mi is Vágnernek voltunk, úgyhogy a házmesterhez úgy vonultunk be, hogy Mária az apám unokanővére. Itt viszonylag biztonságban éreztük magunkat.